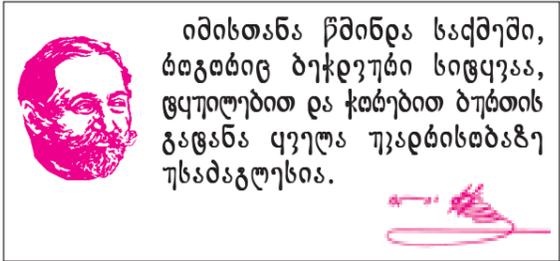

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემში, ბოგობიც ბეჭდუბი სიფყავა, ფყილებით და ჭებობით ბუბთის გაცანა ყულა უკადრისბდაჭე უსაბაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.
შაბათი, 16 იანვარი, 2010 წელი.
№ 9 (6375)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika ფასი 50 თეთრი.

ვითომ პართლას იუზენკოს რამოსკლელობის ბაბო არ რამოვიდნენ სხვა პრეზიდენტებებს?

რატომ რიზულა ენერგოსამიტი ბათუმში და რა ახალი პროექტი გაუღარდა კონფერენციასა? 3

5 რით გააოცვას ბათუმში რამოსული მაკკეინი აფხაზებმა?

შაბა აფხაზეთს მთავრობის თავმჯდომარედ მომგლინება 4

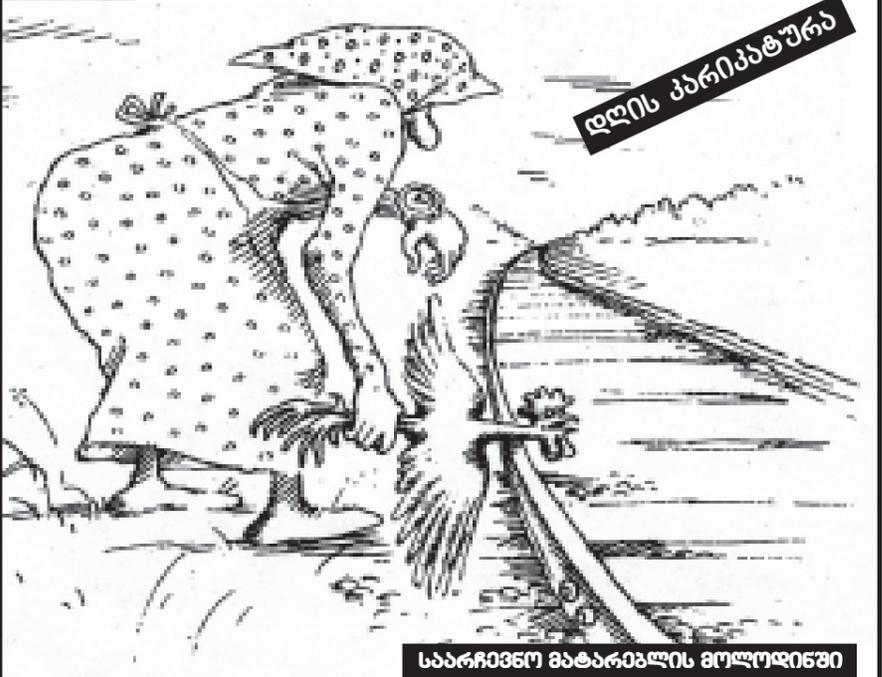

როგორი იქნება წიგნი 10-15 წლის უემდეგ 9

სოსო ცისკარიშვილი: ხელისუფლებამ სამართლიანი არჩევნების იმედი საბოლოოდ დაასამარა 2

ცესკოს თავმჯდომარედ პარლამენტმა აირჩია სამიდან ერთ-ერთი თარხნიშვილი – გურაბ ხარატიშვილი

გუშინ პარლამენტის უმრავლესობის ფორმაცია ერთხმად (98 ხმა არც ერთის წინააღმდეგ) ცესკოს თავმჯდომარედ ერთ-ერთი ნაცინალი – გურაბ ხარატიშვილი აირჩიეს. კენჭისყრაში მონაწილეობა არ მიუღიათ პარლამენტის ოპოზიციონერ დეპუტატთა უმრავლესობას. კენჭისყრაზე თავისი კანდიდატურა მოხსნა ყოფილმა თავმჯდომარემ ლევან თარხნიშვილმა.

დღის კარიკატურა

საარჩევნო მატარებლის მოლოდინში

ღრო, ჩვენმა საზოგადოებამაც ისე შეხედოს რუსეთს, როგორც ბალტიის ქვეყნები, პოლონეთი, ჩეხოსლოვაკია და უნგრეთი უყურებდნენ 3

9 სწავლა ბერბია, მაგრამ ვის სჭირდება ჩვენთან ნასწავლი ხალხი?

დაუსაქმებელი უმაღლესდამთავრებული ახალგაზრდები საშუალოს სკოლებად და ლუკმაურისთვის საზღვარგარეთ ბარბიან!

ამერიკა დარტყმის მიყენების საკითხს განიხილავდა 8

Bloomberg.com

ვინ უხელმძღვანელებს ცესკოს?

ხელისუფლებამ სამართლიანი არჩევნების იმედი საბოლოოდ დაასამარა

ცესკოს თავმჯდომარის დასახელების, პრეზიდენტის მიერ შერჩეული კანდიდატებისა და შემდგომ ცესკოში განვითარებულ პროცესებზე „ინტერპრესნიუსი“ პოლიტოლოგ სოსო ცინკაბერიშვილს ესაუბრა.

— გატონო სოსო, ცესკოს თავმჯდომარის არჩევნებთან დაკავშირებული პროცესების ნაწილი: წარდგინა, განხილვა, შერჩევა დასრულდა. ცესკოში ოპოზიციის წარმომადგენლებმა პრეზიდენტის მიერ შერჩეული სამი კანდიდატიდან მხარი არც ერთს არ დაუჭირეს. როგორ შეაფასებდით კანდიდატების შერჩევას და შემდგომ ცესკოში განვითარებულ პროცესებს?

— კანდიდატები, რომლებიც შერჩეულნი იყვნენ ოპოზიციური სექტორისათვის განსახილველად, თავიდანვე გაკვირვებით იყვნენ ჩვენთვის უცხო ჯგუფად. საარჩევნო პროცესის დასრულების შემდეგ ოპოზიციის მიერ მოხდარი სწორედ ასე აღიქვა ოპოზიციისა და საზოგადოებაში, რადგან, თავისუფლების ინსტიტუტებმა „გაგვიჩვენეს“ თავი მოქრამხარულად დემოკრატიისა და ქვეყნის პრეზიდენტისად, დასასაძლავ რა ცესკოს თავმჯდომარის კანდიდატად კრიმინალი თარხნიშვილი. ამით მან რაიმე ურად მოიხსიერა პროცესი უფლება, ინფორმაციის საშუალებად საზოგადოების სტრუქტურად.

აზრი ხელისუფლებასა და საზოგადოებას. ჩემი აზრით, ოპოზიციის ორივე ნაწილის ორი ნაწილიდან რომელიმე უფრო ახლოს ცესკოს თავმჯდომარედ პარლამენტი, ეს მათი გამოცდის ამგვარად. 2008 წელს პარლამენტს რომ მიეძღვა ოპოზიციისთვის და სავიდე კანდიდატი იქნებოდა, 2008 წელს ქვეყანა არჩევნების განხილვას დაელოდა.

— ხელისუფლებას შეუძლია თქვას, რომ კანდიდატების შერჩევისას კანდიდატები...

— ჩემი აზრით, კანდიდატების შერჩევით პრეზიდენტმა, უპირველეს ყოვლისა, დაადასტურა, რა ტიპის ხელვა აქვს მას ზოგად საზოგადოებაში. საზოგადოების მიერ, ვინც ახლა საზოგადოებაში „თვალად“ დასაჯდა, — სამი არასამთავრობო ორგანიზაცია, რომლებიც „ნაციონალური“ უპრეზიდენტო მოძრაობის პრეზიდენტად სრულიად უგულებელყოფენ. 50-მდე არასამთავრობო ორგანიზაციის სურვილი, მათი კანდიდატი ცესკოში ოპოზიციის მსჯელობის დღის მიხედვით ყოფილიყო. ცესკოს თავმჯდომარეობის საზოგადოებრივი კანდიდატების შერჩევით ხელისუფლებამ საბოლოოდ აჩვენა, რომ ოპოზიციის განხილვისას მისთვის საბოლოოდ დასაჯდა. თუმცა, პოლიტიკურ პარტიებში რაიმე უფრო არ გამოხატა.

— იმის გათვალისწინებით, რომ ცესკოს თავმჯდომარის საზოგადოების მაღალი დონით უნდა სარგებლობდეს, პოლიტიკური პროცესისთვის უკეთესი ხომ არ იქნებოდა, რომ ცესკოს თავმჯდომარის კანდიდატურაზე ხელისუფლებას ოპოზიციისგან მოხსნა?

— არსებობს კანონმდებლობა, რომელიც არ დასაბუთებულია, მაგრამ არსებობს ზედოქონი, უბრალოდ ხელისუფლებას...

როგორც ოპოზიციამ, ისე ხელისუფლებამ თარხნიშვილი განტევივის ვაცად აქცია

ოპოზიციის თხოვნას არჩევნების ჩატარების შესახებ, გაერომ ზრდილობიანი უარით უპასუხა. ასე რომ, მოგვწონს თუ არა, მომავალ არჩევნებს ეროვნული ცესკო ჩატარებს. თუმცა, ტრადიციონალისტთა კავშირის წევრის პაპაძის ბსპშიანის აზრით, პრობლემა არც ცესკოშია და არც მის თავმჯდომარეში და ქვეყანას უფრო მასშტაბური ცვლილებები სჭირდება.

— პრეზიდენტის მიერ ცესკოს თავმჯდომარის არჩევნების თარხნიშვილის წარდგინა, ალბათ, არის ცინიკური ნიშნები. თუმცა, ჩემი აზრით, თარხნიშვილი და ის ორი კანდიდატი, რომელთაც არჩვენდნენ, იმითიანად განხილეს, რომ კანდიდატები ჩაპარდეს და შეეფიცა, ის დენიშონი, ვინც უნდა საერთოდ კი, თარხნიშვილი განტევივის ვაცად აქცია როგორც ოპოზიციამ, ისე ხელისუფლებამ. სამივე თარხნიშვილი განტევივად არ არის და არჩევნების წორგულად წარდგინა. ცესკოს განხილვა მასშტაბური ცვლილებების სჭირდება.

— ხშირად ამგვარად, თითქმის პარტი-პარტიანი აქციებმა უშედეგოდ ჩაიარა. მე ასე არ ვფიქროვ. ამ აქციებმა საკმაოდ მნიშვნელოვანი შედეგები მოიტანა. რაც შეეხება ოპოზიციის ტრანსფორმირებას, ეს აუცილებელია. ყოველ შემთხვევაში, ხვალ ახალი ოპოზიციური ლიდერები ციდან არ ჩამოვრდებიან და არც სოციალიზმით ამოვლენ. შედეგის მიღწევა არსებული რესურსებით უნდა ვეცადოთ.

— ზოგიერთი ოპოზიციონერი ამ არსებულ რესურსს რუსეთისკენ ვაძვინდობს. ზოგიერთი უკვე შეეფიცა ვლადიმერ პუტინს, ზოგი ამ შეფიცვების შესახებ საჯაროდ გამოთქვამს.

— ვერ ვიტყვი, რომ ვგეგმავ ამ საქციელს. ვინც შეეფიცა პუტინს, ის აშკარად და საჯაროდ შეეფიცა და ეს სჯობს რაღაც ვარაუდს პარტიებს და ჩურჩულს. მთავარ ბაზვერით, პარტი იმდენად, თუ რუსეთთან ოპოზიციის თარხნიშვილი უნდა იქნას დანაშაულის მიხედვით. ვინც შეეფიცა, ეს პოლიტიკოსების და კონკრეტული პოლიტიკური ორგანიზაციების გადასახვევებია. ამისთვის იმაზე რუსეთთან

სუფლებას დისკომფორტს არ უძენს. ახლანდელ კანონმდებლობა, რომელიც არ ღვას ზნეობაზე და ზნეობა არ არის თვითმკვლავ უნდა კანონმდებლობის განმარტების, ყოველთვის გადავს ისეთ შედეგებს, რომელიც მივიღებთ. რასაკვირველია, დღეობის ხარისხი ნულზეა და იყო ამ კანდიდატების მიმართ და ამიტომაც მივიღებთ ცესკოს შედეგად ნულს მიერ ნაჩვენები შედეგი — 6 : 0.

ჩემი აზრით, ცესკოს თავმჯდომარედ წარმოდგენილი სამიველი უფრო ნაკლებად დისკომფორტული აღაზრდილი შერჩევა. მართალია, ოთხი სიტყვით საკონსტიტუციო საბარათში ვერ მივიღებთ გადაწყვეტილებას, ალბათ დასჯის ესკორტი გადავადგარი პარლამენტის თავმჯდომარისთვის, რაც კანონით იყო გათვალისწინებული, მაგრამ არა გადავადგამი მიზეზი მის მიმართ უნდობლობისა. ამ კანდიდატების შერჩევით უკეთესი ნაშრომი აშკარა გახლავთ.

— თქვენი აზრით, როგორ განვითარდება საარჩევნო პროცესი, გვერდი ექვსეტი მიიჩნევა, რომ არჩევნები ხელისუფლებას სასარგებლოდ სცვანარით ვითარდება... ამ ვითარებაზე როგორი იქნება ოპოზიციის რეაქცია?

— ხელისუფლების უპირველესი მიზანი ის გახლავთ, რომ არჩევნებში მოხდეს არა მხოლოდ ირაკლი ალხანია, რაც მათ საშუალებას მისცემს არ გამოიყენონ გადასახვევები, ანუ უფრო იაფი და უფროდით არჩევნები.

შეხვედით, რას მოილოდებოდა „ალიანსი“ საპარტიო ბლოკისთვის“. აპირებს თუ არა იმ რაღაც რაღაც რაღაც მერის საპარტიო ბლოკის, გადავადგამი მიზეზი მის მიმართ უნდობლობისა. ამ კონტინენტის წარმომადგენელი უნდა იქნას ოპოზიციის კალა, რომელიც პარტიები და საზოგადოების რა ფენები დაუჭირებს მხარს მათ კანდიდატს. ცხადია, ამ პროცესში გამოვლენილი იქნება ყველა ის მხაკვირება, რაც ხელისუფლებას გადასახვევის ახალი ტექნოლოგიების სახით აქვს ჩაფიქრებული.

კუბა ზენდელიანი

არჩევნები

სამში — ერთის კომბინაცია ჩაიშალა

დედაშობაზე გოლო წუთს თავად ლევან თარხნიშვილმა გაუთქვა ცხივრება და თავისი კანდიდატურა „მოხსნა“. მისი კომენტარი კი ასეთია: „გადაწყვეტილება უშინ მივიღე, როცა ჩემთვის ნათელი გახდა, რომ ოპოზიციის იმედი არ არის. ვინც ხელისუფლებას უხელმძღვანელებს, ხელმძღვანელობს პოლიტიკური კონიუნქტურიდან გამომდინარე და ამას აკეთებს ჩემგან მტრის ხატის შექმნის ხარჯზე, რითაც მხოლოდ საკუთარი პარტიის მითითებებს ასრულებს“. კითხვაზე, თავად და ხომ არ შეასრულა ვინმეს მითითება, ამგვარი სკონტაქტური გადაწყვეტილების მიღების დროს, იგი უარყოფითად პასუხობს და აცხადებს, რომ ამგვარად „თავისუფალი“ იყო! პოზიციის განსჯისთვის გოგა ბაბაშვილმა გაუთქვა, რომელიც განაცხადს, რომ ოპოზიციის გადაწყვეტილებით ვერ აცნობიერებს, რომ მათ არა ცესკომ ან თუნდაც ლევან თარხნიშვილმა, არამედ არჩევნები თავად ქვეყნის პრეზიდენტმა მიხილეს სააკაშვილმა მოუგო და, ამდენად, მათ არაფერი აქვთ თარხნიშვილთან სადავო. ამგვარად კითხვაზე, ლევან თარხნიშვილის მოულოდნელი დემარშის გამო აშკარად სასტიკად დარჩენილი მიხილეს გაჭავრძიანს დაუშვით და დავინტერესდით, რამდენად მოულოდნელი იყო მისთვის თარხნიშვილის გადაწყვეტილება. მან აღნიშნა, რომ ამ უკანასკნელს მასთან არაფერი აქვთ შეთანხმება, — „უბრალოდ განიშნა, რომ გამოვლეს სურდა“...

ქეთევან ჯაყელი

საკონსტიტუციო ცვლილება

თბილისის მერს საკრებულო კი არა, მოსახლეობა აირჩევს

პარლამენტმა გადაადგილი ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების გამო საკონსტიტუციო ცვლილების მიღებაზე იმდენად. საკონსტიტუციო ცვლილებაზე შექმნილი საორგანიზაციო კომისიის რეკომენდაციები იურიდიულ საკითხთა და ადგილობრივი თვითმმართველობის საპარლამენტო კომიტეტის კომისიის თავმჯდომარის ამთავრობის დამატარებლობა გააცნო.

კომისიის რეკომენდაციით, კონსტიტუციის ერთგვარად დამატებულ მუხლიში ჩაინერგება, რომ ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნები უნდა გამოცხადდეს მის გადართობამდე 60 დღით, და არა 45 დღით ადრე, რომლისც ეს პროექტის პირველად ვარიანტში იყო. ამასთან, პროექტიდან ამოიღებინ სიტყვა „საკრებულოებს“ და ჩაინერგება, რომ ზოგადად, ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნები განიარტება. ეს არჩევნები კი, საკონსტიტუციო პროექტის მიხედვით, ჩატარდება არაუგვიანეს 2010 წლის 1 ივნისისა.

საკონსტიტუციო პროექტის წარმომადგენლის პავლე კუბლაშვილის თქმით, თვითმმართველობის არჩევნები 1 ივნისამდე აუცილებლად განიარტება და თარხნიშვილი პრეზიდენტი არჩევნებამდე 60 დღით ადრე გამოცხადდეს. კონსტიტუციის ცვლილება კი, კუბლაშვილის განმარტებით, აუცილებელია, რათა ვალის საკითხი კონსტიტუციურ დონეზე აღინუსხოს და ალბათ იყოს სადავო.

ზურაბ დეკანოიძე, პრეზიდენტის საპარლამენტო კომისია:

— 1 ივნისამდე ადგილობრივი არჩევნების საპარტიო ბლოკებზე კონკრეტული თარიღი უნდა განისაზღვროს, რომელიც უკვე ცნობილია. ამის გარდა, ასევე კონსტიტუციურად დგინდება, რომ თარხნიშვილის მიერ უნდა იყოს არჩეული საყვებლეთი, თანახმობი და პირდაპირი არჩევნების საფუძველზე, იგი მოსახლეობა უნდა აირჩიოს, და არა — საკრებულომ, როგორც ეს უნდა იყო.

ნათა ნივლაძე

⊙ შერიგების პოლიტიკა

შინ არიან აფხაზები და ძართველები?

...აფხაზეთის ომის დროს, გუმისთასთან დაპირისპირებულ მხარეს იბრძოდნენ ძმები ხიბები და აფრასიძეები. დედა ერთი ჰყავდათ, რომელიც ამ ომის დროს გარდაიცვალა. ჩვენმა მეზობლებმა აფხაზ მეომარ ძმებს დედა ატირეს და უკან უსაფრთხოდ გააბრუნეს. ეს მხოლოდ უახლესი ისტორიის თითქოსდა არა მრავლისმთქმელი ფურცელია, მაგრამ, ის ბევრს ამბობს აფხაზეთისა და ქართველების საერთო ფესვებზე, საერთო ნათესაობაზე, საერთო მიწა-წყალზე.

ბათუმში ჩამოსულ ჯონ მაკკეინს ქართველებმა სიურპრიზი მოუწოდეს და ის აფხაზები შეხვდა, რომლებმაც ორიოდე თვის წინათ დატოვებული აფხაზეთი საკუთარი სახლ-კარი და თანვი საპარტიოლოს შეაფარეს. მართალი ვითარებით, ამ ქვეყანაში, ერთი რიგითი ქართველი, რატომღაც აქვით თვალით ვუხარება, მაგრამ პირი, რომელიც ამ პროცესში თავიდან გეგმავდა არის ქართველი და უშუალოდ მონაწილეა, ჩემს რაბატინას არაა დაეკავებოდა უნდა. პინაიდან აპოკალიფსის ჩრდილოეთი ქორეაგოპოლიტიკის, ჩვენ მხოლოდ მის მონაწილს გავიხსენებთ.

უკეთეს სელისუფლება, მიკვირს.
— არც არის საჭირო. ისინი მაკეინს შეხვდნენ და მოუხმენ, როგორღა უნდა არიან აფხაზეთში აღბილოკრეტივიზი რუსების ხელში, როგორ ავიწყლოვან, ისინი ამაოვან, რომ აფხაზეთი ეთნოსის გადარჩენას მხოლოდ ქართველები თუ შეძლებენ. გიგა გოკიას უთქვამს, ისეთი რამები უთხრას მაკეინს, გაცივებული ღაბრანო.
— და ეს ადამიანები ცხოვრობენ ლილოში. რას აბირებს სელისუფლებმა, რაიმე განსაკუთრებულ პირობებს თუ სთავაზობს? თუმცა ჩვიდმეტი წლის წინათ იქიდან გადმოსვნილი ადამიანები დღემდე ვერ დაუკმეოფილებია.

შეთავრისი არის მათი დასაქმება. სამუშაო უნდა მოუძებნონ. გავრვიცხოვრობს წავლან თეატრალურად. ისინი რუსულად ეტყვილებად და უნდა მოხდეს მათი ალბატაცია ქართულთან, საპარტიოლოსთან.
საპარტიოლო აფხაზეთის სამშობლოა. აი, ეს არის მთავარი ამ ამბავში, რომელსაც კარგი კუთხით უნდა მიუღვას საზოგადოება და არ ვეძებოთ მირაკანტილიზმი რიგაში.
შეჯობს, პირადად შეხვდით ამ ადამიანებს და ისინი თავად მოგიხმენ ყველაფერს.
ჩვენ აფხაზეთთან დასაკავშირებლად აფხაზეთის ლეგიტიმურ მთავრობას მივმართებ.
გუმეორივია, ისინი საჭირო ყველა დეტალში არიან გარკვეული, თუმცა აწვევად დაწვრილვანებისა მასხიმალურად თავს იკავებენ. ჩვენ გვსაუბრას აფხაზეთის უზენაესი საბჭოს საზოგადოებას და მასვე დინამიკურად ურთიერთობის განხორციელების უფროსი სერგი საჯახია. „ამ გოლოდრუს აფხაზეთის დევილი მთავრობაში მოვიდნენ ახალი ადამიანები, რომლებიც კონსტრუქციულ პოლიტიკას ახორციელებენ აფხაზეთის დოკუმენტის სტრატეგიაში. ეს არის სახალხო დიპლომატიის განვითარება. იქ დარჩენილი მოსახლეობა, ჩვენი სისხლი და სორტი, სვლავ რაში ჩართვის რუსეთში. ისინი აცნობიერებენ, რომ მათი საზოგადოლო საპარტიოლოა. ალამანი, რომელსაც თქვენ ჩვენად ვსაუბრობთ, არის სახალხო დიპლომატი, რომელსაც ნათესავე-

იქედია, ამჯერად მაინც...

ლიტირატურული კონკურსი „საბა“ 2010 დაიწყო

გამომსახლოებასა და ავტორების საყურადღებოდ

თიხისი განკმა ყოველწლიური ლიტერატურული კონკურსის — „საბას“ დაწყება გამომსახლოდა. „საბას“ რიგითი მე-8 დაწვილოება 2010 წლის ივნისში გაიმართება და მასზე მოხდება გასული, 2009 წლის საუკეთესო ნიშნებისა და ავტორების დასახელება. პრემიის საორგანიზაციო ჯგუფში, რომელიც „თიხისი განკის“ სათაო ოფისშია განთავსებული, მუშაობას უკვე შეუძდა. შესაბამისად, 14 იანვრიდან დაიწყო და 10 თეატრალურად გამომსახლოებას საკონკურსო ნიშნების წარმოდგენის პროცესი — პრემია „საბაზე“ ნიშნების წარმოდგენა შეუძლიათ როგორც გამომსახლოებას, ისე უშუალოდ ნიშნის ავტორებს. ამჯერად პრემია „საბაზე“ განიხილება 2009 წელს ნიშნად გამომსახლოებული ყველა ორიგინალური ლიტერატურული ნაწარმოები (რომანი, პროზაული, კრეატივი, პოეტური კრებული, პინასა, ასევე უცხოური ნაწარმოების ქართული თარგმანი და ლიტერატურული კრიტიკის ნიმუშები... ტრადიციულად, პრემია „საბა“ გაიცემა შემდეგ ნომინაციებში:

1. წლის საუკეთესო რომანი;
2. წლის საუკეთესო პოეტური კრებული;
3. წლის საუკეთესო პროზაული კრებული;
4. წლის საუკეთესო თარგმანი;
5. წლის საუკეთესო პიესა;
6. წლის საუკეთესო კრიტიკა, ესეისტიკა და დოკუმენტური პროზა;
7. წლის საუკეთესო დებიუტი.

ყველა ამ ნომინაციის მიხედვით საუკეთესო ნიშნებს და ავტორს გამომსახლოებას 5-კაციანი კომპეტენტური ჟიური, რომლის პინაობაც კონკურსის წესდებას დაწვრილებს დაწვილოების წესდებას. გამომსახლოებას ავტორებს, სპეციალურ პრემიას ნიშნად. მასვე ეძლევა ფულადი პრემია. საპრემიო ფონდი შეადგენს 36 ათას ლარს, რომელსაც გამომსახლოებას ავტორებს თიხისი განკი გადსცემს. იმ გამომსახლოებას და ავტორებს, რომლებმაც 2009 წლის განმავლობაში გამომსახლოება ნიშნები წამოტვირთვილი ნომინაციების შესახებ ნიშნად, კონკურსის ორგანიზატორებს 10 თეატრალურად უნდა მიხედონ შემდეგი ინფორმაცია: ნიშნის სახელწოდება, ავტორი, გამომსახლოება, ნომინაციის დასახელება. აღნიშნული ინფორმაციის მიწოდება შესაძლებელია ერთ-ერთზე, შემდეგი საკონტაქტო რეკვირუმენტებისა:

ფაქსი: 772 774
ელ ფოსტა: pr@tbsbank.com.ge

თბილისი, მარჯანიშვილის ქ. 16, მე-7 სართული, „თიხისი განკის“ საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახური.

რედაქციისთვის: იქედია, ამჯერად მაინც სრული მიუკერძოებლობით იმსჯელებს კონკურსის კომპეტენტური 5-კაციანი ჟიური და სრული მიუკერძოებლობითვე გადაწყვეტს ნომინაციას დაჯილდოების საკითხს. თანაც დღემდე უკვე არაერთხელ „გაბაბებულთა“ გვერდის აგლით შეარჩევს ახალ დირსეულ ლაურეატებს. თორემ ამდენ „საბადანებულეებს“ რა გაუძლებს?!

რით გააოცეს ბათუმში ჩამოსული მაკკეინი აფხაზეთში?

„აფხაზეთის საპარტიოლოში გადმოსვლის“ პროცესი რამდენიმე თვის წინათ დაიწყო და მიხარია, რომ წარმატებით დასრულდა.
— ვისი იდეა იყო ეს?
— მე შეხვდები სუთმობილიან მამას, ომარ ძვავაძეს, აქი უნდა ვიხილო. მას ურთულესი, კუჭკუჭავი პირივლისი ოპერაციის სტირად გეოცადო...
— გასაგებია, ანუ რაღაც პრობლემის მოგვარება სურდა, თქვენ კი დახმარებას დაჰპირდით.
— ეს ერთს სჭირდებოდა ოპერაციის, მაგრამ იქიდან 7 ოჯახისა გადმოსული, ჩემო კარგო. მე მართლაც ვუთხარი მას, ყველაფერს გავიკეთებთ, ოლოდ ჩვენი შერიგების პროცესს უნდა შევუხმეთ ხელი-მითხი. ამ კაცს სახლი ქართველებს გადაუწვას.

— მართალია, არცთუ კარგ, სახარბილო პირობაში ცხოვრობენ. როგორც ვითხარით, იქიდან რამეს გადმოტანის უფლებას მათ არავენ მისცემდნენ. მაგრამ ამ მთავარია მოწალური მხარე დატოვებს ყველაფერი სვანდელდელი დღისთვის. ისინი აფხაზეთს კი არ აბიებენ, ან მათ კი არ გამოუცნენ, პირიქით, რუსების ზრახვებს მიხვდნენ. აბრამსოვს აინტერესებს მინა, ტერიტორია, ზღვა და არა აფხა-

შიანები, რომლებიც კონსტრუქციულ პოლიტიკას ახორციელებენ აფხაზეთის დოკუმენტის სტრატეგიაში. ეს არის სახალხო დიპლომატიის განვითარება. იქ დარჩენილი მოსახლეობა, ჩვენი სისხლი და სორტი, სვლავ რაში ჩართვის რუსეთში. ისინი აცნობიერებენ, რომ მათი საზოგადოლო საპარტიოლოა. ალამანი, რომელსაც თქვენ ჩვენად ვსაუბრობთ, არის სახალხო დიპლომატი, რომელსაც ნათესავე-

ზების მომავალი. იქ უზნებანი, რომ აფხაზეთს საპარტიოლოში არავენ შეუშვებს, მოკლავან, შურს იძიებან. ისინი ამაოვან, რომ გვერ აფხაზს უნდა აქით გადმოვსვლა.
რუსული პასპორტით მხოლოდ რუსეთში თუ წავლენ, არადა ამ ხალხსაც უნდა საზღვრგარეთი წავლენ. უნდა შეხვდნენ აფხაზეთის გაცივება, როცა ნახეს ჩვენი გზატკეცილები, მშენებლოები, სახალწლოდ მორთული ძაღვები, რაც არ უნდა იყოს, ჩვენივე არის თავისუფლება, აფხაზეთთან შედარებით. მათ უნდათ გაზარდონ ახალი აფხაზი, ევროპული, ცივილიზაციული ღირებულებებით და არა ის, რომორც დღეს ეს აფხაზეთში ხდება.
— ალბათ, ქართულ პასპორტებს მისცემენ?
— მათ საჭიროთა პასპორტები აქვთ. მაგრამ დაგადავის მოწოდების მიხედვით ისინი საპარტიოლოს მოქალაქეები არიან, რაც ამარტივებს ამ პროცესს.
— რითი უნდა იარსებონ, როგორც ვიცით, მათი უმრავლესობა მრავალზვილიანი ოჯახია?
— დახმარება აუცილებლად უნდა აღმოუჩინოს მთავრობა.

გი ახავს იქითაც და აქეთაც და გუნდარობად ჩაერთო შერიგების პროცესში.
მერწმუნეთ, ეს არ არის ჩვენი ხელისუფლების, ან პროპაგანდისტული მანქანის ბავშვანა. ჩვენი ინფორმაციით, აფხაზეთი ცდილობს აფხაზეთის დატოვებას, რაც სულაც არ გვიხარია. ისინი სხვადასხვა მიმართულებით გადინან, ზოგიერთი საპარტიოლოში შეიშისხვლელ გზებს ეძებენ. ამ ყველაფერში მათივე ნათესავეები, გიგაგვილები, დეიტივები. ასე მართლაც პირდაპირად სისხლით ნათესავეებს ერმანათიანება.
ეს არის კალიან დიდი მოვლენა. დაიძრა პროცესი და ამახ სხლა სტირდება გონიერი და მართებული სახელმწიფო პოლიტიკა. ვინაიდან შერიგების პროცესი მთავრობის ჩარების გარეშე მოხლოდა, ვაჭაბი, უპირატესი მნიშვნელობა ახლა სახალხო დიპლომატიას ენიჭება.
ჩემი აზრით, აფხაზეთის დოკუმენტაცია ზეარ ჩვენ ცნობიერებაში უნდა მოხდეს. პირველი ნაბიჯი შერიგებისკენ გადაიდგას...
ესაუბრა თბა მოსია

⊙ ცვალებიკა

როგორც გვიჭირს, ისე გვიღხინს?..

ქველით ახალი წელი რომ დგებოდა, პირველმა არხმა ბათუმის ახლით ახალი წლის კონცერტი გაიმართა... ბითუმმა...
თქმა არ უნდა, სანახავად და სანახავად დიდებული რამ იყო, რომორც ეს მიხვარია. რა ხეობი, რა ხეობივანები, რა ფიქრებივანები... მომთბოოს აკითხვებზე ჩემი თავის ხსენება, მაგრამ „დაიწვი“ ზრახვივანული მუსიკის (კინა-ჯოს არი იქნება, ცანაღვას კუპლეთაბი თუ ლეკური, „ტრავი-ტადან“ საოცარი „სუფრულის“, ნაპოვური სიმღერების მოსმენის დადობად ცრემლები მოგადაგება ხოლმე გალუფი და ასეთი სისუსტისათვის გადლოვანი ვარ, მაგრამ... მაგრამ... მაგრამ — ვაი, რომ ზოგჯერ „გაბრაბიც“ საომრით არის ხოლმე: რა დაუფლავა მამაშედეგებულ ძველანას ასეთი „აქცია“, რამდენი მილიონობით პროფი, დოლარი თუ ლარი, ვის შევამართ მთავარი ნაწარმი და ჩაუყვარეთ მისეაში ფული, ან ვის დაუყვანეთ თვალი — გარეთ მტარან და შეინთ მოყვარავ? აბაუგან, ორ ვოკალურ ნომერში ხოსე კარერას 4 მილიონი დო-

ლარი ჩაუპივასო (თვითონ იხას არას ვერჩი, შვარგოს, ფიქრებივანები მილიონობა დაჯვარ — ეს-და უნდოდა ამოდან ბასანო-დავებულ ალამინს, ეს არის ასეთ დღეში გყოფი სახელმწიფოს გონიერი მართება? ამგვარი ზინილ-პივივანის, ზრახვივანის, ფუფუნების ნებას უნდა აქლავდნენ თავს? როდემდე, ოხ, როდემდე — ვინ იძლევა პასუხს?...
ახლა კიდევ, ეს კინაპივივი შვილიშვილი, რომ მისნებავია გათუხს და ცალ-ცალკე და „გითუბად“ რომ იზარება იქ ხელკეპითებს და აწმუხს ნაირ-ნაირ ღონისძიებას — ეს რა „ფონისძიებაა“? ვინ ჩამოდის ფსონს?
როგორც გიჭირდეს, ისე გვიღხინდესო — ვაგლას, რომ ეს თანაფარდობა ჩვენთვის ირვებავა და გაიცემა მათად, შეუძლებლად მათად ილხინდენ...
...მხინვეარი უამაზი სიტყვისთვის არ მიხსენებია — 13 იანვარს, ლამით, ტელევიზორთან ჩემს ჯდომას „ყინვინი“ ფიქრებივანისა...
თბაზ ებანოიკა

ყოველკვირეული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანაწერი №161

მარადიული ფასეულობები

„კვირა“ სპეციალური ჩვენთვის ცნობილი თუ უცნობ მკითხველებს ვთავაზობთ მეოცე საუკუნის საბჭოთაო სივრცის ერთ-ერთი რეფორმატორის ფილოსოფოს ნიკოლაი ბერდიაევის ესეის ეს გახლავთ, ძალიან საინტერესოდ ჩამოყალიბებული დეფინიციები და განმარტებანი შემოქმედების არსსა და ბუნებაზე, თემა, რომელიც არასდროს ბერდიაე და, ალბათ, იქამდე იარსებებს, სანამ ადამიანი სამყაროში არსებობს და მოვლენასა და საგნებს თავისივე შექმნილ სახელებს არქმევს. მოცემული ტექსტის ქართულენოვანი თარგმანი ქვეყნდება პირველად და შემოკლებული სახით.

სასწრაფოში გამომდებით ახსენებენ ნაყოფს, ნოყიერ ნიადაგში მოხვედრილმა თესვამ რომ უნდა აღმოაჩინოს. საუბარია ღვთისგან მოძულად აღმის ნიჭზე, რომელიც მატებით უნდა დაბრუნდეს. აქ ქრისტიანული იგავურად მიგვანიშნებს შემოქმედებაზე, ადამიანის შემოქმედებით ბუნებაზე. ნიჭის (ტალანტის) დამარხვა, ანუ შემოქმედების უარყოფა არის ცოდვა.

პაულები მოციქულის ყველა სწავლებაში ასახულია ადამიანის მისწრაფება შემოქმედებისაკენ. ღვთისაგან მოძულად აღმის ნიჭი ადამიანის შემოქმედებით არჩევანში სახიერდება. ვინაიდან ეს ნიჭი სხვადასხვაგვარია, ამიტომ თვითთველი არის საკუთარ მოწოდებას შემოქმედებითად უნდა ემსახუროს.

ვერ ვიტყვით, რომ სახარებაში არაფერი წერია ზოგადად შემოქმედებაზე. სწორად წაკითხვა საჭირო: რა სურს ღმერთს და რას ელოდება ის ადამიანისგან. შემოქმედება ნიშნავს ზრდას, მატებას, ახლის შექმნას, ისეთის, რაც ამქვეყნად აქამდე არ არსებულა. აქ პრობლემა ოდენ საკითხის დასმამია: შესაძლებელია ვი ახალის, არაჩვეულებრივად შექმნა?

შემოქმედება, თავისი არსით, არარსებულის ანუ არაფრის არსებულად გარდაქმნას გულისხმობს. შემოქმედებაში ხიბობისა, განწმენდა, სულიერი თუ ხორციელი სტიქიიდან განთავისუფლება ან ამავე სტიქიაზე სულის გამარჯვება. შემოქმედება არსობრივად განსხვავდება დამადებისა თუ ემანაციისგან, იმ პროცესებისგან, როცა მატერიის გამოყოფა და განსხვავება ხდება. შემოქმედებაში არ არის ევოლუციური გარდასახვა მატერიისა ენერჯიაში, როცა არაფერი ახალი არ იქმნება უზრალოდ და გადაადგილებული მხოლოდ. ევოლუცია შემოქმედება არ არის, მისი პოლუსია, ევოლუცია აუცილებლობაა, შემოქმედება – თავისუფლება. ის ცხოვრების უდიდესი საიდუმლოებანია: არარსებულისგან, არაფრისგან, არადაბადებულისგან ახლის შექმნის მისტირია. შემოქმედება ზოგჯერ დაკავშირებულია ცოდვასთან, მაგრამ ამავე დროს ის შესაწირიყაა, მსხვერპლიყაა.

თავისუფლების საიდუმლო ადამიანშია, შემოქმედების საიდუმლო კი არის თავისუფლების საიდუმლო. მხოლოდ უსაზღვრო თავისუფლებითაა შესაძლებელი ნამდვილი შემოქმედებითი აქტის განხორციელება – სრულიად ახლის შექმნა, დაბადება... ის გარღვევაა, ამოხეთქვა არაფრისგან, თავისუფლების გავლით, ყოფიერებაში, სამყაროში, ჩვენს არსებობაში. შემოქმედების საიდუმლოს სიმბოლო გახსნილია მიმდინარე-ქრისტიანულ მითში, როცა მამაზეციერმა არაფრისგან შექმნა სამყარო... თავისუფლად და თავისუფლებისგან.

სამყარო არ ყოფილა ღმერთის ემანაცია, დაბადება ან ევოლუცია. ის იყო

შემოქმედების არსი

ადრე არარსებული ქმნილება, ანუ ამოლოტური სიახლე. შემოქმედება შესაძლებელია ამ სამყაროში იმდრო, რომ იგი ღმერთის მიერ არის შექმნილი. ღმერთი შემოქმედია. ადამიანი ღვთის მიერაა შექმნილი, მის მსგავსად და ხატად. ეს იმას ნიშნავს, რომ ადამიანის მთავარი მოწოდება შემოქმედებაა. შემოქმედება თავისი შემადგენელი თვისებებით რთულია, არაერთსახოვანია და მხოლოდ თავისუფლებით არ მიიღწევა. მას ღვთისგან მოძულად აღმის ნიჭი წარმართავს და ქვეყანას შემოქმედის არგნად აქცევს... ამქვეყნად ადამიანი თავს გრძობს იმ იარაღად, რომელმაც საღვთო საქმეები უნდა შეასრულოს. ამიტომ სასაცილოა ტრამაზი საკუთარი გენიალობის გამო. ადამიანს დამოუკიდებლად არ ძალუძს შემოქმედებისთვის მასალა საკუთარ წიაღში მოიპოვოს. შემოქმედებითი აქტის ბუნება მარადიულია, მაგრამ ღმერთის მიერ შექმნილ ბუნების ელემენტებთან. ამგვარი „შეხვედრები“ ჩანს ყველა დარგის ხელოვნებაში, გამოგონებებში, აღმოჩენებში, ჩანს შემეცნებაშიც, ფილოსოფიაშიც... ეს გულისხმობს ღმერთის შექმნილი საგნობრივი სამყაროს რეალობას, რადგან შეიძლება აზროვნება სიცარილეში.

ღმერთმა ადამიანს უბოძა ნიჭი, ტალანტი, გენია და ქვეყნიერება, რომელიც და რომლის საშუალებითაც ხორციელდება შემოქმედების აქტი. ღმერთი მას ეძახის შემოქმედებისთვის, იხმობს, რათა ადამიანმა თავისი მალაი მოწოდება აღასრულოს. ღმერთი ელოდება პასუხს ამ გამოწვევაზე...

ყოველ შემოქმედებით ჩანაფიქრში არის ადამიანის პირველყოფილი თავისუფლების ელემენტი, არაფრით და არაფრის დეტერმინირებული. უსასრულობა არა ღვთისგან წამოსული, არამედ ღვთისკენ მიმავალი. ღვთის ძახილი სწორედ ამ სიღრმეებისკენ არის მიმართული და პასუხს ელოდება. თავისუფლების ის უძირო სიღრმე, უსასრულობა, ყოველგვარი შემოქმედების თანამდევია, მაგრამ შემოქმედებით მკვრეტელობა იმდენადაა გართულებული, რომ ადვილად არ იხსნება, არ ჩანს ის პირველყოფილი ელემენტი. შემოქმედებითი აქტი კეთილქმნილებისა და თავისუფლების ურთიერთკავშირშია, წამოსული ღმერთისგან

ადამიანისკენ და პირიქით ადამიანისკენ ღმერთისკენ...

არსებობს პირველადი შემოქმედებითი ინტუიცია, მხატვრის ჩანაფიქრი, რაც მას ესმის როგორც სიმფონია, ან წარმოდგენილი აქვს ფერწერული და პოეტური სახე. ეს არის შინაგანად ჯერ არგახსნილი აღმოჩენა, გამოგონება, ადამიანური სიყვარულის შინაგანი აქტი, ჯერ არაფერში გამოხატული.

ამ შემთხვევაში ადამიანი ღვას მხოლოდ ღვთის წინაშე და, მისთვის თუ ქვეყნიერებისთვის, შემოქმედება ჯერ რეალიზებული არ არის.

ჩემს შემეცნებაში არსებული წიგნი თუ სამეცნიერო აღმოჩენა ჯერ არ არის ფორმირებული ადამიანებისთვის. ეს უპირველესად ჩემი შინაგანი შემეცნებაა, ჯერ კიდევ ვერგამოხატული ქვეყნიერებისთვის... ეს არის ნამდვილი პირველადი შემეცნება, ჩემი ფილოსოფია, როცა პირისპირ ვდგავარ ყოფიერების საიდუმლოს წინაშე.

მეორადი შემოქმედებითი აქტი სიცალიურია, შემოქმედების პროდუქტის რეალიზაცია. იწერება წიგნი და აქ ჩანს ის, რასაც ოსტატობას უწოდებენ. პირველადი შემოქმედებითი აქტი არ არის საგნობრივად გამოსახული ხელოვნება. განხორციელებული ხელოვნება მეორადია და მასში შემოქმედის ცეცხლი თანდათან ნელდება.

ფილოსოფიური წიგნიც შემეცნების ცეცხლის განვლვაა, მისი დახსრომა ადამიანის სულში. ამაშია შემოქმედების ტრაგედია – ზღვარი გავლევულია... შინაგანი შემოქმედებითი აქტი, თავისი ცეცხლოვანი დინამიკით, უნდა ყოფილიყო სამყაროს სიმძიმოდან გასასვლელი გზა და საშუალება, მაგრამ იგი ოდენ ვარგვან რეალიზაციაში ხორციელდება, მასშია შემლუდული. ამიტომ ის შემოქმედება, რომელიც უსასრულობიდან, ცეცხლოვანი მოძრაობით მოედინება, არა მხოლოდ არაფრის ქმნალობას უნდა გამოხატავდეს, არამედ ადამიანებს ატყობინებდეს, თუ როგორი იყო სათავეში, შემოქმედებითი აღმოჩენისას ჩანაფიქრი და ხატება, რა და როგორ ექვემდებარება შემოქმედებით რეალიზაციას, იღვის გარდაქმნას პროდუქტად, ანუ ოსტატობას.

შემოქმედება თავისი ბუნებით გენიალურია, ადამიანი, როგორც შემოქმედი, შექმნილია გენიალური არსების მიერ. ადამიანის გენიალობა ღმერთის – შემოქმედის ხატს ასახავს.

გენიალობა არ ნიშნავს ადამიანის ნიჭს, რომელსაც შეუძლია შექმნას მხატვრული ნაწარმოები ან წიგნები, მართოს სახელმწიფო ან ახალი აღმოჩენებით თუ გამოგონებებით განგვაყვიფროს. გენიალობა მხოლოდ შინაგან შე-

სი შემოქმედებაა, შემოქმედებითი გმრობა და აქ ჩვენ ვხვდებით არაჩვეულებრივ ზნეობრივ პარადოქსს – შემოქმედი და შემოქმედება არ არიან დინტენსიუბული საკუთარი თავის გადარჩენით ან დაღუპვით. შემოქმედი ქმნალობის პროცესში იფიქრებს თავის პიროვნებას, განუდგება საკუთარ თავს.

შემოქმედება დაძაბულ-პიროვნულ ხასიათს ატარებს, ამავე დროს იგი პიროვნულობის უარყოფაყაა. შემოქმედება ყოველთვის შესაწირს, მსხვერპლს გულისხმობს. ის თვითდამკვიდრებაა, ყოფიერების შემლუდული საზღვრების გადალახვაა. შემოქმედს ავიწყდება თვითგადარჩენის ინსტიქტი, იგი ზეადამიანურ ფასეულობებზე ფიქრობს. შემოქმედებას ყველაზე ნაკლებად ახასიათებს ეგოიზმი. ეგოცენტრული განწყობით შეუძლებელია შექმნა რაიმე ღირებული, მიეცე აღმოჩენას და უკეთესი სამყარო წარმოიდგინო.

პარადოქსი სწორედ იმაშია, რომ ასკეტური მცდელობაში ადამიანს თავის ნაჭუჭში მოაქცევს, რადგან იგი ოდენ თავის სრულყოფაზე და გადალახვაზე ფიქრობს, ხოლო შემოქმედებითი მცდელობა ადამიანს განაზოგადებს საკუთარ მესთან და შესამყაროსკენ მიმართულებას აძლევს. შემოქმედებას აქვს თავისი ასკეზა

როცა ადამიანი შემოქმედი მატერიით და სხვა ადამიანებთან დამოკიდებულებით, იგი დამოკიდებულია, შთავიწუნება და მსხვერპლია. არსებობს მარადიული ტრაგედიული თანხვედრა და დაპირისპირება შემოქმედებით ცეცხლს, აღმოჩენას, ინტუიციასა და კონკრეტულ სახედ გარდაქმნაზე, რე-

ალიბებულ ჩანაფიქრს შორის. გაყინული, ჩამქრალი ცეცხლი ყოველ წიგნში... სურათშიც, ქანდაკებაშიც, კეთილ საქმეშიც, სოციალურ დაწესებულებაშიც...

სამყაროში ალბათ არიან და მუდამ იარსებებენ განუხორციელებელი შემოქმედები, რომლებიც ატარებენ შინაგან შემოქმედებით ცეცხლს, მაგრამ არაფერი შეუქმნიათ.

კლასიკური შემოქმედების კანონი მოითხოვს მაქსიმალურ წონასწორობას. აღმაფრენა ყოველთვის მიმართულია ახალი ყოფისკენ, მაგრამ შემოქმედებითი წვა ცეცხლის განვლვასაც გულისხმობს და რეზულტატი კულტურის განვლვით და გასაგნებული პროდუქტია. ასე ვიღებთ: წიგნებს, სურათებს, დაწესებულებებს, კეთილ საქმეებს... კეთილი საქმე თავისთავად ადამიანის გულში განვლვული ცეცხლია...

მოქმედებაშია და არა გარეგნულად რეალიზებულ საგნობრივ სამყაროში. გენიალურობა არის ადამიანის პიროვნულობის სრულყოფილების ნიშანი და არა სპეციალური ნიჭი, რადგან ღვთის ქმნილება პირველსაწყისისკენ მიისწრაფვის.

შემოქმედებითი პროცესი ადამიანში პირველადია და არ შეიძლება იყოს სოციალური ფენების სუბორდინაციით განსაზღვრული... გენიალური არსება არ შეიძლება იყოს პირველად შემოქმედებით პროცესში მთელი თავისი ძალით, მიმართულია პირველწყაროსკენ. უდიდესი ტალანტით რეალიზებული შემოქმედების პროდუქტი გენიოსს წარმოშობს... მაგრამ გენიალური შეიძლება ასევე იყოს სიყვარული მამაკაცისა ქალისადმი, დედისა შვილისადმი, ახლობლებზე შეწვება და შინაგანი ინტუიციაც, რომელიც საგნობრივად არაფერშია გამოხატული.

გენიალური შეიძლება იყოს ცხოვრების სიმართლის ძიება, ჭეშმარიტების არსის მარადიული კითხვის დაძაბულობის განცდაც. წმინდანი გენიალურია თვითშემოქმედებაში, საკუთარი არსების გარდასახვაში, მიუხედავად იმისა, რომ ამას ის საგნობრივ სახეს არ ანიჭებს.

მცდარია ადამიანთა, მათი ნიჭიერების და გენიალურობის შედარება. ეს ნიშნავს მათი ინდივიდუალობის უარყოფას. არსებობს დიდი მწუხარება და ტკივილი, რომელიც დაკავშირებულია შემოქმედებასთან, შემოქმედება არის დიდი უიღბლობა, თუნდაც ყველაზე სრულყოფილად შექმნილ ხელოვნების ნიმუში, რადგან ის მხოლოდღე არ შეესატყვისება შემოქმედებით ჩანაფიქრს. არსებობს ტრაგედიული კონფლიქტი შემოქმედებასა და პიროვნულ სრულყოფილებას შორის. შემოქმედების ძალია არაპროპორციულია ადამიანის ხელით მიღწეულ შესაძლო სრულყოფილებასთან.

შემოქმედება განზოგადებულია კანონიკური ეთიკისგან. ის სხვა ეთიკას გვთავაზობს. შემოქმედის მონანიება მი-

სი მიმართულება. ის ქრისტიანული გზაა, რომელიც ჯერ ქადაგებს ასკეტობის სრულყოფის მიღწევას და შემდეგ შემოქმედებას, ან წარმოადგენს შემოქმედის ბუნებისა და პროცესის ახსნას. არანაირი ასკეტობით არ შეიძლება გენიალურობის ან დიდი ნიჭის მიღწევა. მცირე ნიჭიერებისას კი, რადგან შემოქმედებითი გენიალობა არ შეიძლება ცხოვრების წესით დაიმსახურო. ის მხოლოდ ზეცისგან, ღმერთისგან მოდის, როგორც მაღლი.

შემოქმედებისგან მოითხოვება დაძაბული მოქმედება, სწრაფვა პირველყოფილი თავისუფლებისკენ და არა ასკეტური გმრობა თვით სრულყოფილებისას.

ა. ს. პუშკინს რომ ასკეტურად ეცხოვრა, თვითგადარჩენაზე ეზრუნა, არ იქნებოდა დიდი პოეტი. შემოქმედება ზოგჯერ კავშირშია არასრულყოფილებასთან. სრულყოფილება შეიძლება არ იყოს წარმართული ნაყოფიერი შემოქმედებისთვის. სწორედ ამაშია შემოქმედების ზნეობრივი პარადოქსულობა, მისი პრობლემატიკა.

შემოქმედების გზა არის ზნეობრივი და რელიგიური სრულყოფილების გზაც – სრულყოფილი ცხოვრების გზა. გოეთეს ფრაზა: „ნაცნისფერია ყოველგვარი თეორია, მარადმწვანეა ცხოვრების ხე“. შეიძლება უკუღმა წაიკითხო: „ნაცნისფერია ცხოვრება, მარადმწვანეა თეორიის ხე“. აქ „თეორია“ აღნიშნავს შემოქმედებას...

არსებობენ პლატონი თუ პეგელი. „ცხოვრება“ კი არ შეიძლება იყოს ნაცნისფერი ყოველდღიურობა – არსებობისთვის მრძოლით, ოჯახური უთანხმოებებით, წარმატებლობებით, იმედგაცრევებით და სხვა ამგვარი ამბებით საცხ. აქ „თეორიამ“ შეიძლება ზნეობრივი ამაღლების ფუნქციაც გამოხატოს.

ბ. ა. პერლიაპი „О значении человека“ პარიზი, 1913 წელი. სურათზე: ნიკოლაი ბერდიაევი

ყველაფერი ღირებული, თვით პურის ცხოვრება კი რომ ხელოვნებაა, ეს ვარაზების (ვარაზაშვილების) გენეტიკურ კოდში გამოიხატა. წარმოშობით რაჭის მაღალმთიან სოფელ მუხლიდან, როგორც იკონებენ, ფიზიკურად გამოავლენებლად ძლიერი და ახო-

ვანი, დარბაისელი სოფრომ ვარაზი თბილისის ქართველ მეპურეთა უსტაბაშად, ხაზაზუხუცესად იყო ცნობილი.

მაშინ თბილისში ხაზაზთა, პურის მცხოვრებელთა დიდებული ამქარი არსებობდა, რომელიც საკუთარი პიროვნული თუ საქმიანობის ღირსებას იცავდა და თავიანთი დროშაც ჰქონდათ როგორც სიმბოლო. ფოტოზე, ამ დროის ქვეშ, ხაზაზთა თავყრილობაა აღმეჭვლილი.

სოფრომ ვარაზი თავის ვაჟს, ვასილ ვარაზს, თავის შემცვლელად, საქმის გამგრძელებლად ზრდიდა, მაგრამ მემკვიდრემ იმედები გაუცრუა. ვასილ ვარაზი სამედიცინო ფიზიოლოგიის დარგში პროფესორი ხდება. 1938 წელს იგი კაროლინის სამე-

ფო აკადემიიდან იღებს ბარათს, რითაც აუწყებენ, რომ ნობელის პრემიაზეა წარდგენილი (ეს დღემდე პირველი და ერთადერთი ფაქტია ქართული მეცნიერების ამგვარი საერთაშორისო აღიარებისა). ნობელიანტობის კანდიდატმა, 30-იანი წლების რეპრესირებული ოჯახის წევრმა ვასილ ვარაზმა ნობელის კომიტეტის მოწვევა საწერი მაგიდის უჭრაში გადაბარა და ეს ამბავი ოჯახის წევრებისთვის თუ საზოგადოებისთვის მხოლოდ მისი გარდაცვალების შემდეგ გახდა ცნობილი. სოფრომ ვარაზის სხვა შვილები – ვანო, ისიდორე და გიორგი ვარაზაშვილები ჭიათურის შავი ქვის მრეწველობას ედგნენ სათავეში და საერთოდ, ქართული მრეწველობის ნაციონალიზაციაზე ოცნებობდნენ.

ვასილ ვარაზის 20-იან წლებში ძმებმა ვარაზაშვილებმა გამოცემულმა „ახლო აღმოსავლეთი“ და „რუსთაველის საზოგადოება“ დააარსეს, რომელსაც ცნობილი ქართველოლოგი რიშარდ მეველიანი ხელმძღვანელობდა. ინჟინერ ვანო ვარაზაშვილის სახელთანაა დაკავშირებული ჩვენი ბორჯომ-ბაკურიანის რკინიგზის მშენებლობა და აგრეთვე ირანის ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი სარკინიგზო ხაზის გაყვანა. ვანო ვარაზაშვილი დაკრძალულია ირანში. რამდენიმე წლის წინათ მისი საფლავი აკურთხა საქართველოს პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ.

„კვირაკალს საკითხავის“ შემდეგ ნომერში ვარაზაშვილების საოჯახო ალბომიდან არანაკლებ საინტერესო ფოტოებს კომენტარებით შემოვთავაზებთ...

საგულისხმო კიდევ ისიც გახლავთ, რომ

სოფრომ ვარაზის ღირსეული გენი მესამე თაობაში განსაკუთრებულად და განუმეორებლად განხორციელდა ქართულ ხელოვნებაში. ავთო ვასილის ძე ვარაზი, ცნობილი და ვფიქრობთ, დღემდე სათანადოდ აუღიარებელი მხატვარი თბილისელი ხაზაზუხუცესის სოფრომ ვარაზის შვილიშვილი გახლავთ.

ასე რომ, ვარაზების სახით ჩვენმა სამშობლომ პურიც და ხელოვნებაც მიიღო, ოღონდ არა სამჭოთა მასშტაბის განკუთვნილი, ლობუნვად ქვეული „პური და სახაზაზა“.

სურათზე: სოფრომ ვარაზი; თბილისელი მეპურეთა ამქარი საკუთარი დროის ქვეშ.

⊙ ასე ჩვენი ისტორიაა

კოლმეცნიერობას ზოგი დიდად ღირსეულ საქმიანობად თვლის – მისი მიმდევრები შთამომავლობისათვის უდავოდ კარგ საქმეებს აკეთებენ. თუმცა არიან ისეთებიც, რომლებიც მათ დაცინვით უყურებენ და დროის ფუჭად გაცდენას უეჭვინებენ.

დღეს გვინდა ვილაპარაკოთ ერთ კოლექციონერზე, რომელსაც ეს „სენი“ ახალგაზრდობიდანვე შეეყარა, შემდეგ დიდი სახელი გაითქვა, ამასთან თანამედროვეებსა და მომავალ თაობებსაც არაერთი თავსატეხი გაუჩინა. მისი სახელი და გვარია ალექსანდრ სულაკაძე. იგი იმ აზნაურ სულაკაძის შთამომავალია, რომელიც ვახტანგ VI-ის რუსეთში გაჰყვა. მეფე სულ მალე აპირებდა საქართველოში დაბრუნებას. აქედან, როგორც ცნობილია, არაფერი გამოვიდა. ქართველები დარჩნენ რუსეთში, სხვადასხვა სფეროში დაიწყეს საქმიანობა. ბევრმა სამხედრო სარწმუნოებე ისახელა თავი, ზოგმა – დიპლომატიასა და პოლიტიკაში, ზოგისთვის არც მწერლობა და ხელოვნება იყო უცხო.

ალექსანდრ სულაკაძე (დაიბ. 1771 წელს) ჩინოვნიკის შვილი, ჯერ გვარდიაში მსახურობდა, შემდეგ თადარიგში გავიდა. იგი მატერიალურად საცხებით უზრუნველყოფილი იყო და თავისი შემდგომი საქმიანობა კოლექციონერობას დაუკავშირა. შექმნა მდიდარი მიწათმფლობელი, სადაც დაახლოებით ორი ათასი ჩივნი და 290 ხელნაწერი იყო. ჰქონდა ერთი დიდი დაუთარიც, სადაც გულმოდგინედ იწერდა ყველა იმ ჭოროს, რომლებიც პეტერბურგში ვრცელდებოდა. საინტერესოა, რომ ერთი მათგანი გოგოლმაც გამოიყენა, როცა თავის განთქმულ „შინელს“ წერდა.

რას აღარ ნახავდით სულაკაძე-

ვის „მუზეუმში“. ათასგვარ ანტიკვარულ ნივთებს, თიხის ფიგურებს, ქანდაკებებს. ამასთან ძნელი სათქმელი იყო, რომ ყოველივე ეს ოსტატურად შექმნილ ნაყალბებს შეადგენდა.

1807 წლის მარტში იმ დროისათვის რუსეთში პირველი პოეტის სახელის მქონე გავრილ დერუჟინმა სათხოვა თავის მეგობარ ალექსანდრ ოლენინს, აუცილებ-

მელსაც ლიტერატურული ნიჭიც ჰქონდა, იყო დიდი, დაოსტატებული ყალბისმქნელი. როდესაც შეიტყობდა, რომ კოლექციონერებს რომელიმე პერიოდი და შესაძლებელი ლიტერატურული წყაროებიც აინტერესებდათ, მყისვე „ქმნიდა“ შესაბამის ხელნაწერებს (მეტად საინტერესო კალიგრაფიით), ნაირ-ნაირ ნივთებს, რომლებიც იმ ძველ დროს შეეფერებოდნენ. კო-

მით, სულაკაძემა კი მოხერხებულად მოიგო ამ ყოვლისშემძლე მედროვის გული.

რუსული კულტურის უძველეს ძეგლში, რომელსაც „სლოვო ო პოლკუ იგორევე“ ჰქვია, ერთ-ერთი გმირის ბოიანის სახელი ვაკვირით არის ნახსენები. მაშინ სულაკაძემა „აღმოაჩინა“ „ბოიანის სიმღერა“, რომელიც ცხადია, თვითონვე, ოღონდ, უნდა ითქვას, ოსტატუ-

კოლექციონერი და მისციტიკოსი

ლად სწევოდა სულაკაძევის „მუზეუმს“. აი, რას წერდა ოლენინი: „მე დიდი ხანია მესმოდა სულაკაძეზე, როგორც დიდ ანტიკვარზე. იმის გამო, რომ არქეოლოგია ძალიან მიყვარს, ვერ მოვიტყინე და ვესტუმრე. როგორ გგონიათ, რა ვნახე ამ ადამიანთან? მთელი კუთხე სავსე იყო თავის ქაღალდითა და გატეხილი მთლიანობით, რომლებსაც იგი თათართა ხანების ჭურჭლებად ასაღებდა, თითქოს სარაის (ოქროს ურდოს დედაქალაქი ვოლგაზე) ნანგრევებში აღმოაჩინა, ქვის ნატეხი, რომლებზეც, მისი მტკიცებით, კულიკოვის მრძოლის შემდეგ დიმიტრი დონელი ისვენებდა... სულაკაძევის მთავარი სიმდიდრე მაინც იყო სქელი მახინჯი ჭოხი, კეტის მსგავსი, მწყემსები რომ მგლეგის მოსაგერიებლად იყენებენ. ამ ჭოხს იგი ივანე მრისხანის ყავარჯნად ასაღებდა. როცა ვუთხარი, ყოველივე ამას ისტორიული მტკიცებულებები სჭირდება-მეთქი, აღმოთქმულმა მითხრა: „მომიტყვი, მე პატიოსანი კაცი ვარ, მოტყუებას ხომ არ დაგიწყებთ“.

ლექციონერები, რომელთა განვითარების დონე სრულიად უმნიშვნელო იყო, წამდაუწემ წამოეგებოდნენ ხოლმე ამ ანკვსზე, ყველაფერს იძენდნენ, თუმცა სულაკაძეს ფული ნაკლებად აინტერესებდა – მისთვის მთავარი იყო „მკვლევარისა“ და „მეცნიერის“ სახელი.

სულაკაძემა იმდენი ნაყალბევი შექმნა, რომ ნამდვილ პროფესიონალებსაც კი გზა-კვალი აურიდა. იგი არც პირმოთხრობას და მლიქვნელობას იყო მოკლებული. 1819 წელს, როცა ალექსანდრე I ვალაამის მონასტრის მონახულებას აპირებდა, სულაკაძემა გამოსცა ჩივნი „ვალაამის მონასტრის ძველი და ახალი მატიანი“, სადაც „დაეყრდნო“ არანსებულ წყაროებს თავისი კოლექციიდან და აღწერა, როგორ ეწვია ვალაამს თვით ანდრია პირველწოდებული. „მითითა“ კიდევ ის ადგილი, სადაც მოგვიანებით წარმოიშვა სოფელი გრუზინო, გრაფ არაუკერვის კუთვნილება. გრუზინო სოფელს უწოდა თვით არაუკერვმა (არაყიშვილმა), თავის ქართულ წარმომავლობასთან დაკავშირე-

ნად დაწერა და იგი „პირველი თუ მეორე სუკუნის ქმნილებად“ დაასახელა. რახან ქრისტიანობის მიღებამდე რუსებს დამწერლობა არა ჰქონდათ, რა უნდა ყოფილიყო ეს „სიმღერა“? „აღმოჩნდა“ რომ ის ხელს აძლევდათ რუსებს, ამიტომ საკმაოდ ცნობილმა პიროვნებებმა კი მოიწონეს სულაკაძევის „კვლევები“, რომელმაც რუსეთის ისტორია მრავალი საუკუნით „გააგრძელა“. ცნობილი არქეოგრაფი და მიმლიოგრაფი ბოლხოვიტინოვი წერდა: „ბოიანის ჰიმნზე და ნოვგოროდელ წინასწარმეტყველებზე, მართალია პეტერბურგში კამათობენ, მაგრამ უმეტესობას სჯერა მათ უტყუარობისა“. რუსულ წარმართობაზე ხომ ამ დროს ძალიან ცოტა რამ იყო ცნობილი, ამიტომაც ისიც დაიჯერეს, რომ ოდესღაც არსებობდა სახელები მოვესლავი, დრევოსლავი, ოლგოსლავი, სტოიანი, ვადიმი, ვოლიდამი, უიროსლავი. სინამდვილეში კი არარსებული სახელები თვით სულაკაძემა მოიგონა და თავის „ხელნაწერებით“ „გააფორმა“.

ყალბისმქნელის მონაგონმა ამგებმა შემდეგ სახელმძღვანელო-

ემპიც კი გადაინაცვლეს, მათ მთელი საუკუნის მანძილზე უჯერებდნენ, თუმცა ხანდახან გაისმოდა კრიტიკული აზრიც. მკვლევარი პიპინი წერდა: „უეჭველია, რომ ეს იყო არა იმდენად გამაყლებელი, რომელსაც მოგება აინტერესებდა, ანდა მისტიფიკატორი, რამდენადაც ფანტაზიორი, რომელიც საკუთარ თავსაც კი ატყუებდა. ეტყობა, იგი მისდევდა ძეგლების აღდგენის საკუთარ ოცნებას, რომელთა დაკარგვაც ასე ამწუხრებდათ ისტორიკოსებსა და არქეოლოგებს“.

დიდი ყურადღება მიიპყრო სულაკაძევის ერთმა ნაყალბევიც. მას დარჩა ხელნაწერი, რომელიც მოგვიანებით დაიბეჭდა, მას ჰქვია „საშავერო ფრენა რუსეთში ქრისტეობის 906 წლიდან მოყოლებული“. აქ ავტორი ამტკიცებდა, რომ საფრენი აპარატები რუსებს ამ უძველესი დროიდან ჰქონდათ, რომ ცაში მიფრინავდნენ თვითნაკეთი ფრთებით უზრალ ვაჭარი ოსტროვკოვი, ვოევოდა, ვოეიკოვი და სხვები. ბევრი ეძებეს ამის პირველწყაროები, მაგრამ რას ნახავდნენ, რაც არ არსებობდა. ჰქონდა ბევრი სხვა „გამოგონებაც“, რომელთა ჩამოთვლა ძალიან შორს წავიყვანდა.

სულაკაძეს ყურადღება დაუთმო ცნობილმა აკადემიკოსმა დიმიტრი ლიხაჩოვმა, რომელმაც ჩივნი „ტექსტოლოგია“ ის უწოდა, რაც ეკუთვნოდა: „ფალსიფიკატორი“.

ბოლოსდამოლოს, რა გედი ეწია სულაკაძევის „მუზეუმის“ ნივთებს? მისი სიკვდილის შემდეგ, 1832 წელს, მემკვიდრეებმა მიუღიეს ეს ქონება პირდაპირ ზღაპრულ ფასად – 25 ათას რუბლად შეაფასეს. ნაწილი მართლაც გაიყიდა, უმეტესობა კი უკვალოდ დაიკარგა.

გივი გამრეკელი

ფეხბურთი

ბანკი და კლუბი დაემოკიდნენ

სანათიბისის „დინამოს“ პრეზიდენტი ბადრი კატარაძე...

ას შემდეგ, რაც „თეთრ-ლურჯთა“ თავდაპირველი პრეზიდენტი...

გუგულიხმობთ იმ კონტრაქტს, რომელიც სასპორტო ურთიერთობის...

ზრახვები რომ სპორტო ურთიერთობის, სპორტის სტრატეგია განსწორებულა...

დაწარმნენ სიხლბუთსაც, ტრადიციისამებრ, ოპერატიულად გაცემოვართ.

კალათბურთი

აქამც „ბარსა“

„ბარსელონამ“ გაიმყარა მისი პოზიციები 2009 წლის მიღწევებში...

უფლებად საბოლოოდ ისინი „შალვირისა“ და „ციხისა“ მოიპოვეს...

„ბარსელონა“ - 10, „სიენა“ - 8, „შალვირისი“ - „ციხისი“ - „სეველი“...

დასკვნითი რაუნდის დაწარმნე შედეგები ასეთია:

„ბ“ ჯგუფი. „ოლიმპიკოსი“ - „პარტიზანი“ 81:60, „ორლეანი“ - „ეფესი“ 60:75...

„ოლიმპიკოსი“ - 8, „სიენა“ - 7, „პარტიზანი“ - 5, „ეფესი“ - „რიტასი“ - 4-4, „ორლეანი“ - 2 მოგება.

„გ“ ჯგუფი. ცსკა - „ტაუბრესი“ 84:83, „რომა“ - „ოლიმპიკოსი“ 69:48, „მარსი“ - „მედიანი“ 83:75.

ცსკა - 8, „ტაუბრესი“ - 7, „მედიანი“ - 6, „მარსი“ - „რომა“ - 4-4, „ოლიმპიკოსი“ - 1 მოგება.

„დ“ ჯგუფი. „მილანი“ - „რეალისი“ 66:75, „ორლეანი“ - „პანათინაიკოსი“ 64:67, „პროკოპი“ - „სიენა“ 75-70.

„რეალი“ - „პანათინაიკოსი“ - 8-8, „სიენა“ - 6, „პროკოპი“ - 4, „მილანი“ - 3, „ორლეანი“ - 1 მოგება.

დაფასება

აქამც მისი

სპორტული რადიო „ჯაქოს“ ინიციატივით, არაოლიმპიური სპორტის...

ამღვანელოვით, ეროვნულ ნაკრებში კი კახა ბასილიას დასაბრუნებელი...

ეროვნული ჩემპიონატი

მელია ლიდერს წამოეპარა

ქუთაისში მომართული ქალთა ეროვნული ჩემპიონატის მე-6 ტურში...

ვაჟაძე იხივებოდა მისი უფლებები და ლიდერს მერაბ ბაგვაშვილი...

საბურთალოს მუნიციპალიტეტის სპორტული ცენტრის დარბაზში...

საბურთალოს მუნიციპალიტეტის სპორტული ცენტრის დარბაზში...

ჭაღრაკი

რუსების ტრიუმფი

თურქულ ბურსაში დამთავრდა მომართული ვაჟთა გუნდური...

და პირველი ადგილი დაიკავა. გამარჯვებულს მერი ქულიძე...

ინტერნეტიდან

ტინელი ფეხბურთელის დიმიტრი მარალონის ბრინჯაოს სახურავი...

14 იანვარს ქალაქ გოლცინოში უცნობმა ქალბატონმა, რომელმაც...

სახურავს შეძენა უნდოდა იტალიელ ფეხბურთელ ფაბრიციო მიკოლისსაც...

ქორწილიც გადაწყვიტეს

ცოლის შერთვისთვის თავი მოეხიფა უფლებად მიიჩნია კალათბურთის ეროვნული...

ამთი ურთიერთობა უკვე 5 წელი გრძელდება, თუმცა პარავალი არ ჩაბრუნდა...

პარავალი ინტენსიურ კლუბის დონეზე დიდხანს არ გამოუჩენია თავი, საბავარიო...

სმენს: ვერ 75 კილოგრამ წონით კატეგორიაში დაჯგუფდა 7 მემბრე...

ბადნიერი ვარ, რომ 2009 წლის ორ უნივერსიტეტში შეჯიბრებაში, 4 ოქროს მედალი მოიპოვეს...

ვაჟა დაწვინა ავტორის ფოტო.

ვაჟაძე იხივებოდა მისი უფლებები და ლიდერს მერაბ ბაგვაშვილი...

ოთხი ტურის შედეგად 3 ქულით ბაგვაშვილი მეორეაქვს...

რალი-რეიდი არგენტინაში დაბრუნდა

„დაკარ-2010“-ის მონაწილეებმა მე-11 ეტაპზე ჩილე დატოვეს და...

ნიკოლოსტრინან ტრასაზე 220 კმ საავტომობილო გზის პირველ ეტაპში...

მთარეთი ეტაპი გაიმარჯვდა: მსუბუქ ავტომობილებში ფრანგ-გუნდმა...

საერთო ჩემპიონი ლიდერობდა მსუბუქ ავტომობილებში - ესპანელმა...

საერთო ჩემპიონი ლიდერობდა მსუბუქ ავტომობილებში - ესპანელმა...

მარადონას საყურე გაიყიდა

როგორც უკვე ვხვდებით (14.01.2010) იტალიის ნაწილში უფლებად აუქციონზე...

სულიერება

წმინდა ექვთიმე თაყაიშვილი

16 იანვარს საქართველოს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს წმინდა ექვთიმე თაყაიშვილს.

წმინდა ექვთიმე ღვთისმეტყველის (თაყაიშვილი) ყოველ მოქმედებას წარმართებზე ღვთისა და ერის სიყვარული.

წმინდა ისტორიკოსი და კულტურის საფუძვალზე განკუთვნილია და ხელნაწერები, რომელიც საზრუნავში გაიტანეს, მორეალისტური ლიტერატურის შემოღება წმინდა ექვთიმე თაყაიშვილის ხელმოწერაზე...

ექვთიმე თაყაიშვილმა დააარსა „საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფო საზოგადოება“.

2002 წელს საქართველოს სამოციქულო ეკლესიის წმინდა სინოდის განჩინებით, მოხდა ექვთიმე თაყაიშვილის კანონიზაცია და ეწოდა მას - წმინდა ექვთიმე ღვთისმეტყველი.

გიული ლიპარტიანი

დაიჯესტი

თურქი მოსარჩევანი ყოფილა...

ერთგვარადი ქურთული და პლასტიკატის პოტენციალი ჩასახველი სასაბუნების იმდენად გვირგვინად შემოვიდა ჩვენს ყოფაში, რომ მათ გარეშე თავი ძველად წარმოვიღებინა. არაფერია, ამერიკელმა მეცნიერებმა ცოტა ხნის წინათ გამოარკვევეს, რომ პლასტიკური ქურთული შესაძლოა ჩვენი ჯანმრთელობისთვის საფრთხეს წარმოადგინოს. გამოიკვლიეს, რომ იმ ადამიანებს, ვინც სასაბუნების მსოფლიო პლასტიკის პოტენციალს სვამდა, გავნებდნენ მათთვის უმეტესად შარბილი... 69 პროცენტით გააჩნდა. მეცნიერები ასევე აცხადებენ, რომ პლასტიკის პოტენციალს გაცხადებდა, რომელიც...

ტყევაში, ჩრდილოეთიკავშირსა და ჩინეთის ცენტრალურ რაიონებში გინადრდნენ. ისევე, რომელიც დიდი პანდის (გაგაუკის ღვთისმეტყველი, ასევე მცირე პანდის სიცოცხლე მთლიანად გაგაუკება და მოქმედებული,

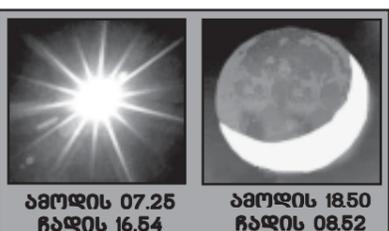
როგორც ყოველგვარი ენოთისებრთა ოჯახის ამ წარმომადგენლის ძირითადი საკვება წარმოადგენს გაგრაჰიის ბამბო, რომ მისი გავრცელების არეალში ტყეები საოცარი სიწვრთვით იმდენად, ამჟამად იგი ეკოლოგიური კატასტროფის საფრთხის წინაშეა - ცხოველებს საზრდო ალარ ჰქონდა. მეცნიერები კალაღონს არ იშურებენ წმინდა პანდის გადარჩენაში, მაგრამ სირთულე ის არის, რომ ისინი ღამის ცხოველები არიან, საოცრად მოხერხებულად დაკრძობიანებებზე და დედაინებზე, ფაქტობრივად, არჩაგონიან, ამიტომ მათი დაკრძობა მთლად გაქნებულია. მეცნიერებმა ზუსტად არც კი იციან, თუ რაგონი წმინდა პანდა შემორჩა სალდისიო და პლანეტის გაგაუკის ტყეებს.

პანდა, ანუ ცხვარული მელია

ამ ცხოველს, დიდგვაროვანი არისტოკრატიკით, მრავალი სახელი აქვს. ფრანგულად და რუსულად მას მცირე პანდას უწოდებენ, ინგლისურად - წითელ პანდას, ცენტრალურ მელიას (რაც ერთი ბასაჰირია, რადგან პანდა მელიას სულაც არ ვხვდებით). კიდევ მას წმინდა კატა-ღვთისმეტყველი, ხოლო გერმანულად - უბრალოდ კატა-ღვთისმეტყველი. მისი კიდევ ერთი სახელია ჰიმალაური ენოტი. თუმცა სახელების სირთულე ამ სიმკვრივეს კატარა ცხოველს საფრთხისგან სულაც არ იცავს. მცირე პანდა მართლაც პატარაა. ტანის სიგრძე 50-60 სანტიმეტრია, კუდიდან - ერთ მეტრამდე, მოზრდილი პანდა კი 5-6 კილოგრამს იწონის. ეს ცხოველები ნავალის მთის

დღის კალენდარი 16 იანვარი

32-ე შვიდობული სულთმოფენობა - დან. შაბათი.

სხანება წმინდა ექვთიმე ღვთისმეტყველის (თაყაიშვილი) 1863-1953, წმინდა მოწამისა გორდისა (IV, წმინდა წინასწარმეტყველისა გალაქიასი (400წ. ძრისტან შობამდე).

ამოღის 07.25 ჩაღის 16.54

ამოღის 18.50 ჩაღის 08.52

დაიბადნენ:

- 1836 - მამია გურიელი, პოეტი. გარდაიცვალა 1891 წელს.
1858 - ნიკოლოზ (ჯაკობოზ) პუჩინი, იტალიელი კომპოზიტორი. გარდაიცვალა 1924 წელს.
1881 - ალექსანდრე ნუშუნაძე, კინორეჟისორი. პირველი ქართული მხატვრული ფილმის „ძრისტინის“ რეჟისორი. გარდაიცვალა 1955 წელს.
1913 - ბათუ კრავიცივილი, მომღერალი. გარდაიცვალა 1970 წელს.
1932 - ოთარ მელვინიძე, კინოსა და თეატრის მსახიობი, რუსთაველის პრემიის ლაურეატი.

გარდაიცვალნენ:

- 1464 - დეზიდერიუსი და სეპტიმიუსი, იტალიელი მოქანდაკე, აღმოსავლელი აღმოსავლეთის ფლორენციის სკოლის წარმომადგენელი.
1806 - ნიკოლა ლეჟანი, ფრანგი მხატვარი. 1787-1789 წლებში მან პირველად შეიმუშავა სუფრის მარლისგან სოფლის მიღების საბრძოლო მეთოდი.
1929 - არტურ ტოსკანი, იტალიელი დირიჟორი, 1898-1929 წლებში თეატრ „ლა სკალა“ ხელმძღვანელი.

მოვლენები:

- 1820 - გელისკაუხანა და ლაზარევი ანტარქტიდის ნაპირებს მიადგინეს და პლანეტის პოლო კონტინენტი აღმოაჩინეს.
1920 - პარიზში ერთი ლიბის სათაბურთოს პირველი სხელომ გატარდა.
1979 - ირანში მოხდა „ისლამური რევოლუცია“, ტახტიდან ჩამოაგდეს შაჰი მუჰამედ რეზა ზეჰლევი.
1982 - დიღმა ზრითანეთმა და ვატიკანმა განაახლეს 400 წლის წინათ შეწყვეტილი დიპლომატიური ურთიერთობა.
1991 - დაიწყო „უდაბნოს პარიზის“ ოპერაცია, რომელიც 30-ჯამეტი სხელომწიფოს გაერთიანებული ჯარები მოწინააღმდეგე და მიხნად ისახვდა კუვიტიდან ერაყის ჯარების განდევნას.

მელიანიშვილი

„ოჯახის მკურნალი“

ჰომეოპათიის (თ. ალაშვილი - დირექტორი, ქართული ტრადიციული მედიცინის (ნ. ნაჭვანიაძე, გავრცელებული თერაპიის (თ. მიხომოვილი, მასაჟის და სამკურნალო ფიზიკულ-ტურის კლინიკა
რუსთაველის 28/აღ. ჭავჭავაძის 2ა, 98-64-86, 98-99-55, (899) 55-99-61.
www.alashvili.com

რეკლამა

ბ. ახვლედიანის ქ. №19.
„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 99-62-77; 899 32-85-76.

სუბარსტიყვა

კვლავ გალაკტიონის გახსენება

ჰაერ და ჰაერ თუ ასე ხშირად იმ არ ჩაფრინდა - რა ბათუში!
თავილისში ყოფნა არ უღირს ჩირად,
ბათუშიან არის გადახლართული.
იმ რაატარებს ენერგოსამიტს,
ეროვნულ გვირად გვიცავს სენატორს.

საპრეზიდენტო ტახტიც თუ სკამიც ძალაძს,
ძათძათსა, ღაე ეგატოს!
გაღე, სულ გაღე მთელი ბათუში
თვით დედაქალაქს დამსგავსება.
...ჩამოქოლეთ, ავი ფიქრით გართული -
ეს ყველაფერი არ მევსება!..
რამაზ ნარეკალიძე

ანექდოტები

- ძალითშილო, ნება მიგოქეთ, დაგხეხა-როთი.
- გავალოვთ, ჩემი ჩანთები არცთუ ისე მძიმაა.
- ჩანთები რა შუაშია, მე პლასტიკური ძირუბი ვარ.
- ამოგან, შავგვრემანი ძალევი ძირათმინაზეა გვერად მნებინავენი არინა-ნო.

- სისულელეა! ჩემი ცოლი შავგვრემანიც იყო და ძირათმინიც, მაგრამ ვერანირი განსხვავება ვერ შევნიშნე.
თუ საყვარელმა გილაღაბათ, არ არის საჭირო ცოლისთვის სპანდალის მოწვობა.
- მაგან გამაუბატიურა, მაგრამ შური ვიძი!
- როგორ?
- მაგასვე ცოლად გავყვი!

კადრი

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გამომცემელი: შპს „თანადგობა“-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ (დავით აღმაშენებლის 150. ტ. 899 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე“
იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩინი, № 20)
მთავარი რედაქტორი ალექო ასლანიშვილი 99-62-77; 899 56-81-86
ბასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომბაშვილი 899 53-76-16; რუსლან რუსია 899 17-21-21; სპარტაკ ქოპულია 899 36-00-35
ბასუხისმგებელი მდივანი მამუკა ვაშაქიძე 879 01-04-77
ინფორმაცია 66434
რედაქციის მიერ შეუქმნედავი მასალები დამატებულია ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსახრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.